

బామ్మర్రి కౌలువ మల్లయ్య

“అరేయ్

బామ్మర్రి...!

ఇట్రార.. ఊకూకె

నా ఎంబడి

పడ్తున్నవేందీర...?

మరయితే నన్ను లగ్గం

చేసుకుంటావా...? అయితే పారా బామ్మర్రి...

మీ నాయిన్నతోని మాట్లాడుదాం... పోదామార...?”

వక్కనున్న పొలాలమీది నుంచి చల్లగా
పైరగాలి వీస్తుంది... గుట్టకిందున్న చెలుకల ఎడ్లు
బరుకూ బరుకున మేస్తున్నాయి. చెట్టుకింద
కూసాని వయ్య సదువుకుంటున్న నేను ఈ
మాటలు విని తలపైకెత్తి చూసిన... దిగ్గున లేచి
నిల్చున్న... నాకు కొన్ని గజాల దూరంలనే
ఉన్నారు వెంకట్రెడ్డి, బుచ్చమ్మలు. వెంకట్రెడ్డి
అంగీగల్ల బుచ్చమ్మ చేతిలుంది... ఈ
మాటలన్నదీ బుచ్చమ్మే... ఎవరో కాదు... మా
ఊరిపెద్ద దొర కొడుకు వెంకట్రెడ్డిని...

బుచ్చమ్మంటే ఎవరో కాదు. మా ఊరి
మాదిగ బొందాలు బిడ్డ... అంటే మాదిగ
కులంది... ఆమె నల్లగుంటది... బొద్దుగ ముద్దుగ
పోత పోసినట్టుంటది. కాయకష్టం చేసిన పెయ్య
గద... బలంగుంటది. సాగబారినట్టుంటది...
నల్లరూపునున్నా మొకంల కళుంటది. వాళ్లది
అంటరాని కులమని పేరున్నా ఆమెను చూస్తేనే
ముద్దు పెట్టుకోవా
లనిపిస్తది...

అన్ని

ఊళ్లలో ఉన్నట్టే మా ఊళ్ల

గూడ అంటరానితనముంది. మాది
వెనుకబడిన కులమే అయినా మాదిగోల్లంటే మా
ఇంట్ల గూడచిన్నచూపే... మా తాత నా
చిన్నప్పుడే చచ్చిపెయిండు. ఆయన
మాదిగావాడకు పోతే బట్టపీలిక కూడా కాలుకు
తలుగకుండ చూసుకునేటోడట. ఒకవేళ బట్టపీలిక
కాలుకు తలుగుతే ఇంటికచ్చి బట్టలన్ని ఉతికి
పెయ్య కడుక్కున్నంకనే లోవలికి పోయేటోడట.
మూతికడ్డంగ నెత్తి రుమాలు కొన
పెట్టుకునేటోడట. అంటే మాదిగవాడ గాలిగూడ
తలుగద్దన మాట. మా తాత మంచోడేకాని గీ
విషయంల గిట్టెందుకుండేటోడో తెలువది. నా

చిన్నతనంల మాలమాదిగ లెవ్వలు
గుళ్లకు పొగ చూల్లేదు. బతుకమ్మాడంగ
చూల్లేదు... గిత గోరంగుండె అంటరానితనం.
మా నాయిన్న మా తాతంత మొండోడు
కాదుగని వాళ్లను ముట్టుకోవద్దు బిడ్డా అనేటోడు.
ముట్టుకున్నట్టు తెలిసినా తెలువన
ట్టాకుండేటోడు...నేను చిన్నప్పటికెల్ల అన్ని తీర్ల
వయలు బాగా సదివెటోడ్చి. సంస్కర్తల గూర్చి
బాగానే సదివెటోన్ని. అందుకోసం
నాకంటరానితనమంటే నచ్చకపోవు. మనిషిని
తాకుతే ముట్టుడేందని కోవమచ్చేది. కాని నేనేం
జేస్త? గొంగట్ల బువ్వ తినుకుంట వెంట్రుకలు
రావద్దంటెట్ల? అయితే దొరలు, పటేండ్లు
అంటరానితనంను బాగా పాటించేటోల్లు... నేను
డిగ్రి సదువుకచ్చెవరకు కొంచెం కొంచెం
మార్పచ్చినా గా ముట్టుకుండే... దొరల కాలమే
నడుతంది... గసోంటి కాలంల ఓ మాదిగోల్ల పోరి
దొరకొడుకును వట్టుకొని ‘బామ్మర్రి’ అనుడు, గల్ల
వట్టుకునుడు. నాకు మస్తు సంబురమనివంచింది.
గా మాటలు విని నేను మస్తు ఖుషీ పడ్తున్న...

అయ్యో నేను గీ సంగతి చెప్పనే లేదుగదా!
డిగ్రి సదివెటోన్ని నే నెడ్ల గొట్టుకోని గా చెలుకల్ల
కెందుకచ్చిన్నో చెప్పలేదుగదా! నేను కరీంనగర్‌ల
బి.ఎస్సీ చదువుతన్న... దసుర సెలువులకని
ఇంటికచ్చిన... కావుదనవు కులంల సదువుకున్నా
వని జెయ్యక తప్పది... నాకు
ఎవుసప్పనులన్నత్రయి...నేను బువ్వదినీ వాకిట్ల
మంచాల కూసున్న... ఓవయి ముందుటేనుకొని
సదువుతన్న...

“శంకరన్నా... శంకరన్నా” అని పిలిచిండు
మా అయ్య.

“ఏందే నాయిన్న?” అన్న నేను.

“ఇగో...గా కొట్టంల ఎడ్లు ఈగలు

గొట్టుకుంటున్నాయి. వాట్నిడుసక పాయి మేపుక రాపో” అన్నడు.

“నాయిన్నా! నాకు బాగ సదువుకునేదున్నదే” అన్న

“నాకు బాగ వనుంది బిడ్డ! లేకుంటే సదువుకున్న పొల్లగాన్ని నిన్నెందుకు పొమ్మంట... అయినా సెలువులేనాయె... ఏం సదువుడు తియ్యి... బాగ సదువుతె పినలేత్తది? నీకెప్పుడు సదువు రందే” అన్నడు నాయిన్న.

“సెలువులయితేందే నాయిన్న? ఎంత జదివినా ఒడువది సదువు... నాకు బాగ సదువుకునేదుంది... నేను వట్టిగంటలేదు” అన్న నేను.

“నువ్వు పోయెటప్పుడు ఓ వయ్యి కొంటవో... ఎడ్లను చెలుకల దోలి చెట్టుకింద కూసోని సదువుకుంటున్నాయె... తావ కోసారి వాట్ని సూడాలె... నడుమో పారి నీల్ల వెట్టు... రెండు వనులయితయా కావా?” అన్నడు

నాయిన్న సెప్పిన ఉపాయం మంచిగుందనిపించింది. ఇదువరకు నేను గట్లనే సదువుకునేటోన్ని... ఇగ తప్పదని ఎడ్ల తోలుకోనచ్చిన...

బుచ్చమ్మ వెంకట్రెడ్డి గల్ల వట్టుకునుడు మస్తనిపించింది నాకు... గంత దగ్గరగ, గల్ల బుచ్చమ్మనెప్పుడు సూలేదు నేను. మస్త సంబురవడుకుంట నిల్చున్న నేను.

‘భేష్ బుచ్చమ్మా! చిన్నదొరనే బామ్మర్ని అని గల్లా వట్టిన నీకు నా దండాలు... అందరు నీ తీరుగుంటె ఎంత మంచిగుండు”

నా అండ్ల నేనే అనుకున్న... అటేటు సెలిపిచ్చుకొని గల్ల ఇడిపించుకున్నడు వెంకట్రెడ్డి. తనండ్ల తానే ఏందో గులుగుతుండు...

“నీకు లగ్గం గాలే... నాకు లగ్గం గాలే... లగ్గం జేసుకుంటవా చెప్పు” అంది

“నేనెవ్వలనుకుంటున్నవు? ఓ మాదిగ దాన్నెట్ల లగ్గం జేసుకుంట?”

“ఎందుకు చేసుకోవు?”

“మీరు అంటరానోల్లు...”

“అంటేంది?”

“మిమ్ములను తాకుతె ముట్టుడు”

“మరి నన్నిప్పుడు తాకినవుగద...?”

ఏమన్నంటిందా?”

ఇంతల్నే నలుగురైదుగు రచ్చిండ్రక్కడికి.

వెంకట్రెడ్డి కోవంతో, అవమానంతో ఊగిపోతున్నడు...

“లగ్గం జేసుకుంటానికేమో పనికిరాను... నీతోని పండుకుంటానికేమో పనికత్త... గంతేనార బామ్మర్ని... మరప్పుడు ముట్టుడేడికి పోతది? ఆ పనికి ముట్టులేదా?” సూటిగడిగింది బుచ్చమ్మ. వెంకట్రెడ్డికి మరింత అవమానమైంది.

“నీ సంగతి నేం జూత్త... నువ్వెట్ల లొంగవో నేంజూత్తనే... మాదిగ దానికట లగ్గం జేసుకునుడు కావన్నట... నువ్వు నాకు దొరుకక పోతవా?” అనుకుంట వెళ్లిపోతుండు వెంకట్రెడ్డి.

“పోరా... పో బామ్మర్ని... నువ్వు చూసేదేంది? నీ దొరతనముంటె మల్చిపెట్టుకో” అని వక్కడవక్కడ నవ్వింది బుచ్చమ్మ.

ఆమె ధైర్యానికి నాకు షాసంబరుమయింది. ఆడోల్లంత గింత ధైర్యంగుంటె ఎంతటి మొగోడయినా తోకముడువడా అనిపించింది.

“ఏంది? ఏం చూస్తున్నారక్కడ? మీగూడ నేను గావన్నా... నేనేం ఎర్రగ బుర్రగ లేను గద! నల్లగ జీడిత్తోలున్న... కండబట్టున్ననని

మిగతా 74వ పేజీలో....

బ్యాంకింగ్ సేవలకై మీరు ఫోన్ చేసిన మరుక్షణం మీముందు

కోస్టల్ బ్యాంక్

పాస్ బుక్ రేట్

సేవింగ్స్ ఖాతాలపై		P.a.
కరెంటు	"	4.00%
15 రోజుల నుండి	45 రోజుల వరకు	5.50%
46 రోజుల	90 రోజుల	6.75%
91 రోజుల	179 రోజుల	7.75%
180 రోజుల	1 సం॥ లోపు	8.25%
1 సం॥	2 సం॥ల	8.50%
2 సం॥లు	అపైన	9.00%

భాతాదారులకు మా అనువైన డిపాజిట్ పథకాలు

కనకవర్ష నిత్య ఫిక్స్డ్
మెడిక్లైయిమ్ లింక్డ్ స్కీమ్
వనితా వికాస్, రికరింగ్
క్యాష్ సర్టిఫికేట్స్

సేనియర్ సిటిజన్స్ కు
0.5% అదక వడ్డీ

డిపాజిట్లపై లక్షరూపాయల వరకు
DICGC ఇన్సూరెన్స్ కలదు

మా భాతాదారులకు అతి తక్కువ
ప్రీమియంతో మెడి క్లైయిమ్ పాలసీ

కోస్టల్ లోకల్ ఏరియా బ్యాంక్ లి.
కమర్షియల్ బ్యాంక్

కార్పొరేట్ ఆఫీస్ : జీసెంట్ రోడ్, విజయవాడ-2

ఫోన్ : 579143, Fax : 579144, E-mail : vjwareabank@sancharnet.in

మా బ్రాంచులు

- ❖ విజయవాడ : 27-16-75, బీసెంట్ రోడ్, గవర్నర్ పేట ☎ (0866) 579141, 42
- ❖ ఏలూరు : MRC రెసిడెన్సీ, R.R. పేట ☎ (08812) 22519
- ❖ జంగారెడ్డిగూడెం : 14-144D, అశ్వారావుపేట రోడ్ ☎ (08821) 26100
- ❖ తణుకు : ఆదర్శ కాంప్లెక్స్, వేల్పూరు రోడ్ ☎ (08819) 29601
- ❖ నూజివీడు : సిరి ఆర్కేడ్, బస్ స్టాండ్ రోడ్ ☎ (08656) 34933
- ❖ గుంటూరు : లక్ష్మీపురం మెయిన్ రోడ్ ☎ (0863) 237785
- ❖ నరసరావుపేట : 6-1-211, మల్లమ్మ సెంటరు ☎ (08647) 27415
- ❖ రేపల్లె : 10-14, నిజాంపట్నం రోడ్, బస్ స్టాండ్ దగ్గర ☎ (08648) 24404

...71వ పేజీ తరువాయి

సూత్రండా? గిదికూసుండి తింటి వచ్చింది గాదు... పనిజేసి తింటి వచ్చింది... వయసుతో వచ్చింది... నన్ను ముట్టుకుంటేనేమో ముట్టుడు... మరొక పనికి ముట్టుడు లేదా?" అందర్ని గద్దరించనట్టంది.

"ఏం లేదు బుచ్చమ్మా... మా వసుల్ల మేమున్నం... గిక్కడేదో లొల్లవుతుందని వచ్చినం" అని ఎక్కడోల్లక్కడెల్లిపెయిండు...

"సారూ! నువ్వు బుద్ధిగ సదువుకుంటున్నవు... ఆడోల్లను కన్నెత్తిగూడ సూడవని నాకెరికే... మీ అవ్వయ్య కష్టపడి సదివిత్రండు... మంచిగ సదువుకో..."

సెడిపోవన్నంటి ఎక్కడైనొక్కటే"

నాతోనని

అక్కన్నుంచెల్లిపెయింది బుచ్చమ్మా.

ఆమె మాటలకు నా శరీరం గజ్జగజ్జ వణికింది. పైకట్ల కనవడ్డ నేను గూడ మానసిక వ్యభిచారం చేస్తున్నాడినే... పైగా నవయవ్వనంలో ఉన్నోడు...

బుచ్చమ్మా పోయిందిక్కే.

నోరప్పలిచ్చి చూస్తున్న నేను... ఇంతల్నే మా చిన్నాయిన్నచ్చిండు... మానాన్నంటి భయంగాని మా చిన్నాయన్న నాతోని ఫ్రీగుంటుడు...

"బుచ్చమ్మా దిక్కే చూస్తున్నవు... దాన్ని చేసుకుంటావా? అది నీకు మరుదల వరుసయితది" అన్నాడు... ఆ మాటలు నాకు షాకిచ్చినట్టయినయి...

నాలో ఆదర్శాల వేడుంది. కాని కులాంతర వివాహం చేసుకునే ధైర్యం లేదు. అండ్ల ఓ మాదిగపిల్లతో ఇది సాధ్యమా? అట్ల జేసుకొని ఊళ్లో బతికే పరిస్థితులున్నయి?

"గవ్వేం మాటలే చిన్నాయిన్న? గట్లంటవేంది?" అన్న...

"అట్ల దిల్లగి కన్నగదా బిడ్డ" అని "అది రాచ్చసే... అందుకే నెగ్గుకత్తంది... లేకుంటే దాని బతుకెప్పుడో కుక్కలు చింపిన విస్తరోలయ్యేది... అట్ల ఎంత మంది బతుకులో అయినయి... దొరల పొరగాండ్లున్నరు గద" అన్నాడు.

"చిన్నాయిన్నా! మరి మాదిగమనెప్పోల్లను ముట్టుకుంటే ముట్టుడని... మరొల్లను దొరలు పాడుజేత్తరు గద! గప్పుడెటువోతది ముట్టుడు?" అన్న...

"గసోంటి పెద్దపెద్ద సంగతులు నాకేమెరుక బిడ్డ... నేనట్టి మోటుగాన్ని... సదువు శాత్రం లేనోన్ని... అయినా నీకు గివ్వన్నెందుకు? మంచిగ సదువుకో"

అని చిన్నాన్న వెళ్లిపెయిండు...కని నా మనసు మాత్తురం బామ్మర్ని చుట్టే తిరుగుతుంది. ఆమె ధైర్యం నాకు నచ్చింది.. చిన్నాన్న గమ్మత్తుకే అన్నాడుగని ఆమెను చేసుకుంటే అన్నాలోచన చ్చింది....కానది సాధ్యమా? అట్లయితే మా అవ్వయ్యలు బతుకుతరా? దొరలు మమ్ముల నూల్లె ఉండనిస్తరా? ఎడ్లను కాపుల దిక్కు కొట్టుకపోయి నీళ్లపెట్టుకచ్చిన... చెలుకలిడ్ని పెట్టిన... బామ్మర్ని గురించే ఆలోచించుతన్న... ఇగ నాకు వయ్య చదువ బద్దయిత లేదు...

"ఏంది బావేమొ ఆలోచించుతన్నవు?"

అనుకుంట నా దగ్గరికచ్చిడు ఓదెలు... నాకు బామ్మర్ని వరసయితడు... వదవతరగతి దాక సదివి బందుజేసిండు... ఎవుసం జేత్తున్నాడు.

"ఏంలేదు... ఏంలేదు..."

తప్పించుకోవాలనుకున్న ఓదెలిడ్ని పెట్టలేదు... "అయ్యో... చెప్పగూడనిదయితే చెప్పకు... బావనడిగితి" అన్నాడు.

బావబామ్మర్లుల వరుసలతోని

పరాచికాలడుకుంటం మేం... నాతోనే చదువుకున్నోడు... మేమ మంచిగుంటం...

గయినెతోని చెప్పకుంటెట్లనుకున్న...

"బుచ్చమ్మా వెంకట్రెడ్డిని బామ్మర్ని అనుకుంట గల్లా వట్టింది... నాకు గాసంగతి మస్తు సంబురమనిపించింది. దొరకొడుకునో మాదిగోళ్లపిల్ల గిట్ల జేసుడంటి మాటలా?" అన్న.

నా మాటలకు వక్కడ వక్కడ నవ్విండు ఓదెలు...

"గదా బావ... నీకొక్కనికేంది? నాకు గూడ మస్తు ఖుషీ అనిపిత్తది. మూతిమీద మీసం లేకున్నా మనూల్లె మొగోడెవలంటి గా బుచ్చమ్మొక్కటె. ఎవ్వలం జూడది... ఎంత కొమ్ములు తిరిగిన మొగోల్లనయినా బామ్మరిదంటి...

దొంగనాకొడుకులు దొరలకు దాని శరీరమైతె కావాలె... గక్కడ ముట్టుడేం లేదు...

మాదిగోల్లంటినేమొ ముట్టుడట... అదట్ల నోరు వెట్టుకొని బతుకుతంది... గందుకే ఎంతమంది ఎంబడివడ్డా ఎవ్వలకు లొంగలేదు... దాన్నోరు, ధైర్నమే అది సెడిపోకుండ కాపాడుతన్నయి.

పిడికెడు పిడికెడు మీసాలున్నోడు కూడా దాని ముందు జంకుతడు... కాని ఎంతయినా మాదిగి కులమాయె... అందరికండ్లు దాని మీదనే... ఎంత కాలమని మానం గాపాడుకుంటది? ఎంత తెగింపున్నా అట్లనే ఉండుడు నాకైతె నమ్మకం లేదు. ఎంతయిన బామ్మర్ని బామ్మర్ని.

నోరుగలాడది... దాన్ని గురించి నువ్వేం ఆలోసించకు... మంచిగ సదువుకో" అని పాలం దిక్కిల్లిపోయిండు ఓదెలు...

'బామ్మర్ని... బామ్మర్ని... బామ్మర్ని' చెలుకలున్నా, పొద్దుగూకినంక ఇంటికిపెయినా నా ఆలోచనలు ఆమె చుట్టే తిరుగబట్టినయి.. అంటరాని కులం అని చెప్పబడే ఓ ఆడది ఎవరికీ లొంగకుండా అంత ధైర్యంగా ఉండడం నాకు మంచిగనిపించింది. కాని ఎంత కాలముంటుంది? నాకామె మీద ఇష్టం రోజు రోజు కెక్కువయితంది... చిన్నతనంల ఆమెను గురించి చూసిన సంగతులు యాదికి రాబట్టినయి... మోటబావి కొమిరెల్లెక్కీ నీల్లల్ల దునికేది బుచ్చమ్మా. ధై గొట్టేది... ఆమెను పిచ్చిపిచ్చి చెయ్యనిచ్చేది కాదు. చిన్నప్పటి నుంచే మొండిగ ధైర్నంగ బతికేది.

ఆ రోజు నుండి నాకామెపై ఇష్టం ఇంకింత పెరిగింది. అదేం చిత్రమో? నల్లగా... అంతగా అందంగా లేని బుచ్చమ్మపై దినదినం ఇష్టం పెరుగవట్టింది. ఎంత వద్దనుకున్నా నే నామేతోని మానసిక వ్యభిచారం చేస్తున్న... నా చదువయి పోయి ఉద్యోగం కోసం వెతుకుతున్నా ఆమె మనసులోనే ఉంది... ఆమె గురించి తెలుసుకుంటనే ఉన్న... ఆమె కోసం ఎంతోమంది వ్రయత్నం చేస్తున్నరు... కానా బామ్మర్ని ఎవ్వలకు లొంగుతలేదు. కాని ఎంత కాలం అట్లుంటుంది? మా ఊరిలాంటూళ్లో అదసలే సాధ్యం కాదన్న సంగతి నాకెరికే... మరి నేనే ఆమెను లగ్గమాడితే? నూనూగు మీసాల నూత్న యవ్వనపు వయసులో అట్లనుకోకుండా ఉండలేకపెయిన. కానది సాధ్యం కాదన్న విషయం నాకెరికే... ఊళ్లకెళ్లినప్పుడామె కనవడితె ఆరాధనగ చూసెటోన్ని... ఆమె చూస్తుందని తెలిస్తే మాత్తురం చూపులు తిప్పుకునెటోన్ని. మరి కొన్నేండ్లు గడిచినయి... ఊళ్ల కొన్ని మార్పులచ్చినయి. నాకు నొకరయింది... గీ నడుమ ఆమె గురించాలోసించలేదు.. ఓసారి ఊళ్లకు పోయిన... బామ్మర్ని యాదికచ్చింది... బామ్మర్ని ఓదెలు కలిసిండు...

"ఏయ్ బామ్మర్ని... అదే ఆ బామ్మర్ని ఏమయింది? లగ్గమైందా?" అన్న... నామాటలకు ఓదెలు ముఖంల రంగులు మారినయి.

"లగ్గమా? అందరి తీరుగ దానికి చిన్నప్పుడు లగ్గమైనా మంచి గుండునేమొ... కాకపాయె... అందరి చూపులు దానిమీద నేనాయె... అసాంటోల్లు మానం కాపాడుకునుడెంత కష్టమో నీకెరికే కదా! పేదొని పెండ్లాం అందరికి మరుదలే అన్నట్లు దాన్ని పాడు జేసుటానికందరు కోశిళే చేసిండు..."

ఆ కులంపై ఉన్న చిన్నచూపు దాన్నెవ్వలైన పొందచ్చున్న భావం దానికి కష్టాలు తెచ్చిపెట్టినాయి. అయినా అదెవ్వలకు లొంగుకుంటనే తనను తాను కాపాడుకున్నది. ఆఖరుకు దాంతోని చెంపదెబ్బ తిన్న వెంకట్రెడ్డి దాన్ని బోల్తా పడగొట్టిండు... ఏం జెప్పిండ్ ఏమో దాంతోని కలిసిండు--దాన్ని లగ్గం జేసుకుంటనని నమ్మించిండు... ఏమైందో ఏమోకని దానికి బొత్తయింది. గీ నడుమ ఊళ్లో సంఘాలచ్చె... అన్నలచ్చిరి... లొల్లి లొల్లుండె... ఇదువరకయితే గిదో లెక్కే కాదు గాని గిప్పుడు వాల్లింటలేరు... ఇయ్యల్లనే వంచాయితీ... వెంకట్రెడ్డి ఇంటి ముందట్నె... అటుపోదాం పా" అన్నాడు.

ఇద్దరం గల్చి అటుపెయినం. వెంకట్రెడ్డి ఇంటి ముంగట బాగమందే వున్నరు. పడుసు పొరగాండ్లు సానమందే వున్నరు... ఢీ అంటే ఢీ అనెటట్టున్నరు... బుచ్చమ్మ అరుగుకానుకొని నిల్చోనుంది... ఆమె ముఖంలేం పశ్చాత్తాపం కనవట్లేదు నాకు... మొండితనం, ధైర్యం కనిపించింది...

"ఓ వీళ్లు పత్తిత్తులని వంచాయతులట... పులి బక్కవడితే పురిచారలు బక్కవడుతయా? దొరింట్టనే ఓ మాదిగిది ఉంటనంటేమన్నట్టు? ఇదెక్కడన్నదా?" కోపంగన్నడు పోలీసువటేలు..

"పోలీసు వటేల్ సాబ్... కొంచెం మర్యాదగ మాట్లాడుండి... అటెనుకేమన్నయితే మాకైతే తెలువది" అన్నాడో దళిత యువకుడు.

"ఏం జేత్తరు? మీరనుకునే అన్నయి మమ్మల చంపుతరా? మీరంత వాపున్న జూసి బలువనుకుంటండ్రు... అమ.. నిజమే అనుకుందాం... నా కొడుకు దాన్నేని గడిపిండనే అనుకుందాం... అయితేందట? అది బాగ వత్తిత్తా? మొగోల్లను గూడ బామ్మర్దీ అని పిలిచేదెంత వత్తిత్తే తెలువదా? దానికి నా కొడుకొక్కనితోనే సంబంధమున్నద నెందుకనుకోవాలే? దాన్ని మా ఇంట్ల తోల్తనంటేమన్నట్టు? ఓ అంటరాని కులపాడదాన్ని దొరింట్ల తోల్తనంటే ఐపోతదా? అంటుకుంటేనే ముట్టుడంటే ఇంట్లకే వత్తనంటే ఏమన్నట్టు? గిదెక్కడన్నదా?" అన్నడు పెద్దదొర రాంరెడ్డి.

ఇగ బుచ్చమ్మ ఊకుండదలచుకోలేదు... ముంగటి కురికచ్చింది. "అయ్యా!... దొరలూ! పటేండ్లూ... పెద్దలోకులూ... మేం పత్తిత్తులం కాం... కాని మీరు, మీ అడోల్లెంత పత్తిత్తులో లోకానికెరికే... మీ చెట్టుకింది భాగోతాలెవ్వలకు తెలువయని? మేం పత్తిత్తులమో కామో కాని మమ్మలను పత్తిత్తులు కాకుండ చేసింది మీరేగద!

మమ్మల్ని మా సందాన మమ్మల బతుకనిచ్చింద్రా? బతుకనిస్తున్నరా? మా అడోల్ల మానాలను దోచుకున్నదెవ్వలు? అయ్యా! మమ్మల నంటరానోల్లన్నరు... అన్ని పనులు జేసే మేం అంటరానోల్లమెట్లయినమో మాకయితే తెలువది...మమ్మల తాకితే ముట్టుడంటిరి. మరి మాదగ్గర వంట ముట్టుడలేదా? వట్టిగ తాకుతేనే ముట్టుడయితే శరీరాలు శరీరాలు కలితై ముట్టుడు గాదా? మరి గప్పుడుగా ముట్టుడెక్కడికి పోతది? ఎట్ల పోతది? రెడ్డి దొరలూ! వెలమదొరలూ! బామని దొరలూ... చెప్పండి పటేలా? నన్ను లగ్గం జేసుకుంటనని నమ్మిచ్చిండు వెంకట్రెడ్డి. నాకు దగ్గరైండు... పొట్ట జేసిండు... గిప్పుడేమో పత్తిత్తులా అనవడ్తిరి... ఎవ్వలెంత పత్తిత్తులో కాని అన్నమాట ప్రకారం నన్ను లగ్గం జేసుకోవాలే... నేను దొరింట్లనే ఉంట"

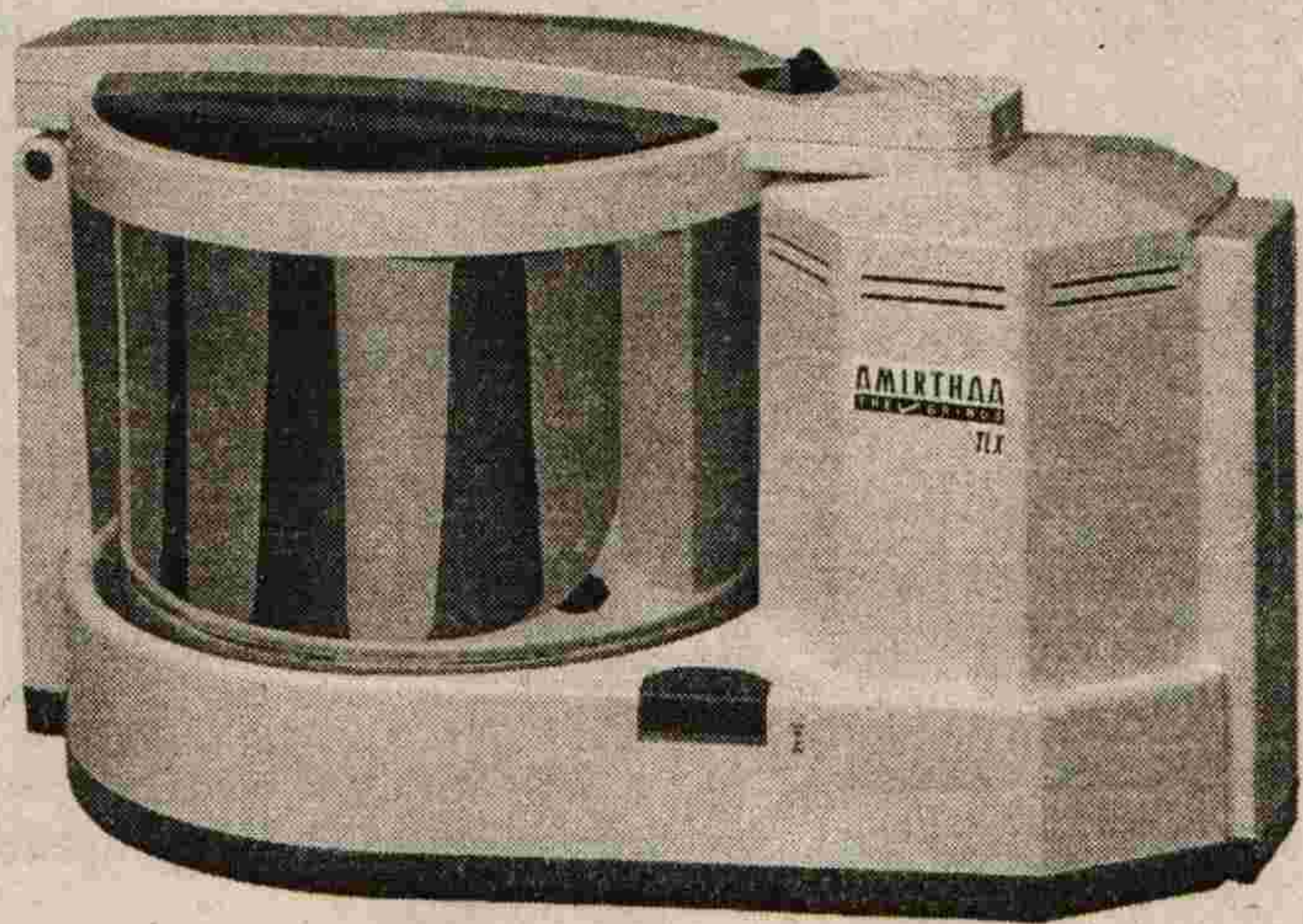
ఉన్న సంగతి బాజేప్త సెప్పింది బుచ్చమ్మ. నేను లోపల్లోపల మస్తు ఖుషీ పడ్డ... బైటికనే ధైర్యం లేదు...

"అయితే దొర్నాని లెక్కచ్చి ఇంట్లుంట నంటవా? లేకుంటే నిన్నుంచుకొమ్మంటవా? దొర కొడుకు నిన్నుంచుకుంటడు తియ్య" ఎగతాళిగ అన్నడు విజయరావు దొర...

అమృతా

THE GRINDS
టబుల్ టాప్ వెట్ గ్రైండర్

భారతదేశంలో మొట్టమొదటిది

24 Months Warranty

MINIT ENGINEERS (I) PVT. LTD.

202, Thiru.Vi.Ka. Street, Municipal Colony, Erode
TAMILNADU - 638 004 Ph: 227050

Distributors :

• KURNOOL : Andhra Kitchen Ware / 27474 • CUDDAPAH : Sai Shashank Enterprises / 53144
• ANANTAPUR : Essar Group / 41565 • HYDERABAD : Suma Agencies / 7537347
• VIJAYAWADA : Rajeswari Enterprises / 435015 • ONGOLE : Sri Balaji Steel Corporation / 32375
• GUNTUR : Vijaya Video Home / 226464, Sri Lakshmi Enterprises / 223857

- 2 లీటర్ల సైజు
- ఖరీదుకు సరియైన విలువ
- 3 సమాంతర ఒత్తిడి రాళ్ళ అమరిక
- ఇతర గ్రైండర్ కంటే తక్కువ సమయంలో గ్రైండ్ చేయగలదు

“నాకు దొరకు సానోలే ఉండవల్సిన వనేం లేదు.. బాజేస్తేనే ఉంటుంది” అంది..

బైను బాగానే అయింది. ఆమెను దొరింట్లో ఉంచుకోకుంటే దొరింట్లు పేల్చివేస్తమని అన్నలు హెచ్చరిక వంపిండ్లు.

“నేను దాన్నుంచుకుంటు... ఇంకోలగ్గం జేసుకుంటు” అన్న వెంకట్రెడ్డిని కొట్టకొట్టబోయిండ్లు దళిత యువకులు.

“ఎందుకు బుచ్చమ్మకేం తక్కువైంది?” నేనట్లా అంటనని ఎవ్వలూహించలేదు. అందరు నోళ్లు తెరిచిండ్లు...

“కులం తక్కువైంది... వాళ్లంట రానోళ్లు”

“అని ఎవలన్నరు? ఎక్కడుంది? మరామెతోని సంబంధం పెట్టుకున్నప్పుడు అవన్ని యాదికి రాలేదా?” అన్నడు రామస్వామి.

అన్నల భయానికో మరెందుకో కాని వాళ్లకు ఒప్పుకోక తప్పలేదు... “లగ్గం గిగ్గం అటెనుక కాని బుచ్చమ్మను దొరింట్ల ఉండనియ్యిండ్లు” అన్నడు పోలీసు పటేలు.

ఆ విషయం బుచ్చమ్మసొంట్లోల్లకు విజయమే అయినా ఆమె పులిబోనులోకి పోతున్నట్లే అనిపించింది నాకు. పాపం బామ్మర్ని బతుకేమయితదో అని చాలాసార్లే అనుకున్న... అక్కన్నుంచెల్లి పోయిన...

నా పెళ్లి, దూరప్రాంతంలో ఉద్యోగం, జీవితంలో స్థిరపడటానికి కోశిక్ చేసుడవంటి అనేక సంగతులతోని ఊరికి పోవుడు తక్కువైంది. ఆమె గురించి చాలాకాలం ఏం తెలువలేదు... ఆమె నా జ్ఞాపకాల్లో మాత్రముంది...

ఇంటికి పోయినప్పుడు మా చిన్నాన్న నడిగిన...

“దొరింట్ల ఉన్నదన్నట్టే కాని ఏం సంబురం బిడ్డ? దాని బతుకు ఉంచుకున్న దానిబతుకే అయింది... ఎవ్వరికీ లొంగనవుడు అందర్ని బామ్మర్ని అనుకుంట తలెత్తుక తిరిగిందది... నోటిబలంతోని నెగ్గుకొచ్చింది... ఇగ ఓసారి లొంగినంక దాని ముమ్మిరి తగ్గింది... అండ్ల దొరింట్ల ఉండుడాయె... వెంకట్రెడ్డితో పాటు అందరు వాడుకున్నరు దాన్ని. దాని బతుకు కుక్కలు చింపిన విస్తరాలయింది. ఎంత అన్నల భయమున్నా లోపల జరిగేదెవ్వలు జాత్రరు! పంచాయితీల దానికి మద్దతిచ్చినోళ్లే ఎంతయిన దొరింట్లో పోయి ఉండుడేంది అన్నారు. ఏమయిందో ఏమోకాని దానికి పుట్టిన కొడుకు చచ్చిపోయిండన్నారు. దానికి పిల్లలు గాకుండ ఆవరేషను చేయించిండన్నారు... లోపల జరిగేటి యెవ్వల కెరుక? ఏమైనా బామ్మర్ని బతుకు దుంపనాశనమైనట్టే... దొరతోని సాయుందానికంటే

ఓ కులినాలోన్ని చేసుకున్నా అది మంచిగ బలికేది. దొరల కుటుంబాలు ఊళ్ళిడిసి పోయినయి గద... అది గూడ వాళ్ల కుటుంబంతోని పోయింది’

బామ్మర్ని కథవిన్న నా మనసు అతలాకుతలమైంది.

“మరిప్పుడు బుచ్చమ్మ ఎక్కడుంటుంది?”

“దొర కుటుంబం కరీంనగర్ ల ఉంటుంది గద... బామ్మర్ని గూడ.. అక్కన్నే ఉంటుంది. కాని గా కరీంనగర్ ల ఎక్కడుంటుందో తెలువది... అక్కడికి పెయినంక దాని బతుకేంకా గోరమైందని విన్న.” అని “ఏంది దాన్ని గురించి బాగడుగుతున్నవు? దాన్ని లగ్గం జేసుకుంటననుకున్నవా? నీకు లగ్గమాయె... పిల్లలయిరి... గదాని సంగతెందుకు?” అని నవ్వుకుంటెల్లిపోయిండ్లు చిన్నాయిన్న.

చిన్నాన్న మాటలు నన్ను బాగ ఆలోచింపజేసినయి... బామ్మర్ని చేసుకునే పరిస్థితులున్నయి? అంత ధైర్యం తనకుందా? మరి ముట్టుడో? ముట్టుడంటూనే బుచ్చమ్మను ఈలోకమెందుకిట్ల హింసించింది? తనకు భార్య, పిల్లలయినంక తాను బుచ్చమ్మ గురించి ఆలోచించుడెందుకు?

ఎంత ఆలోచించవద్దనుకున్నా ఆమె గురించి ఆలోచిస్తనే ఉన్న... ఆమెను కలుసుకోవాలని, కనీసంగా ఆమెను ముద్దుపెట్టుకోవాలన్న కోర్కె నాలో పెరుగుతుంది. ఒక్కసారి కలుసుకుంటే బాగుండననిపించవట్టింది. కాలం గడ్చినా కొద్ది గుట్టికింద చెలుకల్ల, ఊళ్లె ఆమెను చూసిన సంగతులు యాదికి రాబట్టినయి. ఆమె వసులు కండ్లముందు తిరుగబట్టినయి... సమాజంలో ఓ హోదా, గౌరవం ఉన్న నాకు ఆమెను ముద్దెనా పెట్టుకోవాలన్న కోర్కె కలగడం వింతనిపించవట్టింది.

అనుకోకుండా ఆమె కరీంనగర్ మంకమ్మతోట లేబర్ అడ్డా కాడ కల్పింది. ఆమెను చూసినంక నా కండ్లు వెలిగినయి.

అయితే బామ్మర్నిలో మునుపటి నిగనిగలు లేవు... అవయవాలన్ని ఎక్కడియక్కడ వాడి పోవాలన్న వయసేం గాదు... నడిడు దాటుతండి. గీ వయసుకే ఆమె చీకెపారేసిన మామిడి పండ్లుంది. వాడుకొని పారేసిన చెరుకు పిప్పాయింది. చిలుం పట్టిన ఇనుపడబ్బోలుంది. ఆమె మొకంల మునుపటి కళ లేదు... నేనామెను చూసి పరేషానయిన...

“ఏంది బుచ్చమ్మా గిట్టున్నవు?” అనడిగిన

“ఎట్లున్న? మంచిగనే ఉన్న గద?” అంది.

“అందర్ని బామ్మర్ని అని పిలుచుకుంట దర్జాగుండే దానివి... గిట్లయినవేంది”

‘హూ’ అని పెద్ద శ్వాస దీసింది బుచ్చమ్మ.

“ఇట్లనన్న ఉన్నందుకు

సంతోషవడాలె. సారూ! ఇది కులం మెట్ల సమాజం... మాదిగదానితోని దొరకొడుకు సంసారమంటే ఇంకెట్లుంటది? ఇసోంటి కతలకు ఇంతకంటే మంచి ముగింపులుంట యని నేననుకోను. ఇవ్వన్ని తెలుసుకునే వరకే కాలం గడిసిపోయింది. అన్నల భయానికి నన్ను లగ్గం జేసుకుంటనన్న దొరొడు చేసుకోలేదు... ఇక్కడి కచ్చినంక ఇంకింత గోరం జేసిండ్లు... నేను ఉంచుకున్నదాని కంటే అధ్యాన్నమయిపోయిన... వాడు నన్ను పీల్చి పిప్పి చేసిండ్లు... వాడే కాదు దొర సోపతికాల్లా నన్ను వాడుకున్నరు... నా బతుకును గోరం జేసిండ్లు... అవన్నిటి ఫలితమే నేను గిట్టుండుడు. ఇది నాకు కావల్సిన శాస్త్ర శిక్ష మరేందో తెలువది. కాని జరిగింది... ఇండ్ల నా తప్పేముందో మీ అసోంటిల్లకే ఎరుక!”

బుచ్చమ్మ మాటల్ల మునుపటి జబర్దస్తి లేదు... ఆవేశం లేదు... ఆలోచనంది... “మరి నాతో వస్తవా?”

అనుకోకుండా అనేసిన...

నా మాటలకు నవ్వింది బుచ్చమ్మ--

“శంకరం సారూ! నువ్వొకా ఆ

అమాయకత్వంలనే ఉన్నవు... నీది కూడా అవ్వటి సదువుకునే వయసు కాదన్న సంగతి మర్చిపోకు... వయసు వేడి ఆదర్శాలు నిన్నింకా వెంటాడుతున్నట్టున్నయి. మరి కులాలు, ముట్టుల్లు ఉన్న సమాజంలో నన్ను నీతోని ఎక్కడికి తీసుకెళ్లవు? మీ ఇంటికా? అంత ధైర్యం నీకుందా? ఒకవేళ తీసుకపోయినా నీ భార్య ఊకుంటదా? నీ పిల్లలూకుంటరా? ఈ సమాజమూకుంటదా? నీ బతుకాగమాగమైపోదా? ఇన్నిట్టి తట్టుకొని నువ్వుండగలవా? ఉన్నా ఎందుకు? ఏం సాధించుటానికి? ఇది కాని వని... నీకు నడిడు దాటింది.. ఇప్పటికైన కలల్ల బతుకుడు మర్చిపో... వాస్తవాలలోచించు” అని వెళ్లిపోయింది...

ఎంత తెలివికలది బామ్మర్ని! చదువు ఏమాత్రం రాని బామ్మర్నికే ఇంత తార్కిక జ్ఞానమెట్ల వచ్చింది? ఆమె మాటల్లో ఎంత వాస్తవముంది? అవన్ని నావల్ల కావన్న విషయం నాకు తెలుస్తునే ఉంది.

ఆమె పోయిందిక్కే చూసుకుంట కొంతసేపు నిల్చున్న...

అటెనుక తిరిగిచ్చిన... రోజూ ఆమె గురించాలోచిస్తున్నా ఆమెను కలుసుకునుడు

కాలేదు. మరో దిక్కు బతుకు పోరాటం... జీవితంలో వేగం... పిల్లలు... సంసారం... సుఖదుఃఖాలు... అవమానాలు... గౌరవాలు... అయిన వాళ్లనుండి భీదరింపులు... చాలా ఏళ్లే గడిచినయి... అయినా బుచ్చమ్మ నా మనసుపొరల్లో ఉండనే ఉంది. నేనైదు వదుల వయసుకు దగ్గర్లో వున్నా ఆమెను తాకాలని, బిగ్గిత కొగలించుకోవాలని, ఆమెలో కలిసిపోవాలన్న కోర్కె రోజురోజుకూ బలవడటం నాకే వింతనిపిస్తుంది. ఆ కోర్కె నన్ను వెంటాడుతుంది.

మెల్లమెల్లగా మా ఊరుకు దూరమైతున్న... మా ఊరు యాదికచ్చినప్పడల్లా బామ్మర్ని యాదికత్తుంది. తోటలు యాదికత్తున్నాయి... చెలుకలు యాదికత్తున్నాయి. గుట్టలు... చేండ్లు... బరెలు... వాగులు... పొలాలు... పెరండ్లు.. చెరువులు... కుంటలు... కాలువలు... చెలిమలు... ఎడ్లుమేపిన జాగాలు యాదికస్తున్నాయి. బామ్మర్ని యాదికస్తుంది. ఆకులో ఆకునై, తీగలో తీగనై ప్రకృతిలో ప్రకృతినై బామ్మర్నితో తిరుగాలనిపిస్తుంది... నా వయసు, హోదా, జీవితం, కట్టుబాట్లను, తెంచుకొని బామ్మర్నిదితో గడపాలనిపిస్తుంది. వేగం, ఒత్తిడి... నా కోర్కెను మరింత బలపరుస్తున్నాయి... అయితే ఆమెకడుంతో తెలువది. మొన్న మొన్ననే మా

ఊరి వచ్చిందని తెలిసి ఊరికి పోయిన. నేనెప్పుడూ ఏడ్లు మేపే చెలుకదగ్గర బుచ్చమ్మను కలుకున్న. ఆమెను చూసి నోరు తెరిచిన... వయసుకు మించిన ముసలితనం ఆమెనావరించింది.

“ఏంది బామ్మర్ని?... గిట్లున్నవు?” అని నా కోర్కె గురించి చెప్పిన...

“ఎందుకు నాపై నీకా కోర్కె కల్గింది...? ఈ శరీరంలో ఏముందని?” అంది.

నేనేం మాట్లాడలేదు.

“నేనే చెప్పన్నా! అంటరానిదైన నన్ను ముట్టుకొని లేదా నా శరీరంతో శరీరం కలిపి నీకు ముట్టుకులాంటివేం లేవని చెప్పకోవాలనుంది... నువ్వందరి లాంటివానివి కావని నిరూపించుకోవన్న మొదట్నుంచీ ఉంది... అందుకే నీకు నామీద కోర్కె కల్గింది. పెళ్లయి, సంసారమై, పిల్లలయి, నడిడు దాటినంక గూడా నన్ను తాకాలనుందంటే అందుక్కారణం నీకు లభించిన నిరాదరణ... నువ్వు నీ వాళ్లనుకున్న నిన్ను నిర్లక్ష్యానికి, నిరాదరణకు గురిచేయడం” నన్ను ఎక్స్రే తీసినట్టు తీసి చెప్పింది బామ్మర్ని.

నేనేం మాట్లాడలేదు.

“ఈ బామ్మర్ని కుళ్ళిపోయింది శంకరంసారూ!”

ఈ శరీరంల ఏముందిని? ఎవంత నోరుగలదాన్నిగా మెదిలినా నన్ను నేను కాపాడుకోలేక పోయిన... ఈ శరీరాన్ని కుక్కలు చింపిన విస్తరాలే చేసింద్రు... చిన్న కులపాడది మానం కాపాడుకునుడెంత కష్టమో నా జీవితమే ఉదాహరణ... వాడి వత్తలై పోయిన ఈ శరీరాన్నికా కొగలించుకోవన్ననిపిస్తుందా? అనుభవించన్ననిపిస్తుందా? నీకు నువ్వు కళంకం తెచ్చుకుంటవా? అయితే నీ ఇష్టం” అని నిల్చింది.

నేనేంటో విడమర్చి చెప్పింది బామ్మర్ని. ఇప్పుడు నాకామె మీద ఏ కోర్కె లేదు... అయితే వాడివత్తలైయున్న ఆమె శరీరం ఇప్పుడు మరింత అందంగా కనబడుతుంది.

ఆమె కుడి చేయిని నా చేతిలోకి తీసుకున్న... చేతిమట్టమీద ముద్దుపెట్టుకున్న..

ఆమె చేతిని ముద్దు పెట్టుకున్నదామె శరీరంపై మోహంతో మాత్రం కాదు. ఆమె అంటరానిది కాదని చెప్పడానికే. నాలోని మలినాన్ని కడిగిసేసుకోవడానికే... అంటరాని తనమో మానసిక రుగ్మత అనిలోకానికి చాటడానికే ఆమె చేతిని ముద్దిడుకుంటున్న నన్ను పంటపొలాల్నుండి వీస్తున్న పైరగాలి ముద్దిడి పులకింతకు గురిచేసింది.

సోరియాసిస్

వివిధ రకములు

1938 నుండి

అనువంశిక ఆయుర్వేదం ద్వారా

సోరియాసిస్ | బొల్లి

పొట్టు రాలే చర్మవ్యాధి

స్కెల్స్ సోరియాసిస్ (తలలో చుండ్రు వలె ఉండును) ఆర్థరైటిస్ సోరియాసిస్ (కీళ్ళ నొప్పులతో) పంగల్ సోరియాసిస్ (పొక్కులతో) డ్రైసోరియాసిస్ (పొడిబారినట్లు ఉండే) అనువంశిక వైద్యం ద్వారా నివారణ

గత 13 సం॥లుగా సోరియాసిస్ (పొట్టు రాలే చర్మవ్యాధి) నివారణలో ప్రఖ్యాత వైద్యంగా పేరుగాంచిరి.

ఉబ్బసం, దస్తు ఎరర్లి, సస్ ఎరర్లి, కీళ్ళవాతం, సయాదీతా సరముల బాధ, తలచుండ్లు, పేను కొరుకు అనుభవ వైద్యం ద్వారా నివారణ.

డా॥ బసవయ్య ఆయుర్వేద హాస్పటల్

జగన్నాథపురం, మునసబుగారి జంక్షన్, కాకినాడ

తూ॥గో॥జిల్లా - 533 002. (0884) 372703, సెల్: 98481 - 62013

శుక్ర, శనివారం చికిత్స కలదు. కాకినాడ (10 a.m. to 9 p.m.)

కొంపులు ఆధివారం : వల్లూరి వారి వీధి, కలువపువ్వు సెంటర్ : మండవేట
సోమవారం : అక్కయ్యపాలెం, మెయిన్ రోడ్, దొండపల్లి జంక్షన్, కనకసాయి క్లాత్ షేరామ్ సైనికాభి
బుధవారం : వేల్పూరు రోడ్, వెంకట కృష్ణా థియేటర్ : తణుకు

బొల్లి

10 a.m. to 6 p.m.

